

måga; men som han i de vetenskapsgrenar hvilka tillhöra den af honom ansökta Professionen uppträdt endast med det föreskrifna disputationsspecimen, och äfven detta angår endast den Svensk-Finska Kameral- och näringslagfarenheten, medan sålunda intet af Licentiaten afgifvet skriftstycke vitsordar hans insigt i Nationalekonomi, en vetenskap i närvarande tid så serdeles vigtig och likväl ända hittills vid detta Universitet så föga representerad, då vidare ifrågavarande specimen, ehuru i vanlig ordning godkändt, icke af Juridiska Fakulteten och Consistorium blifvit med någon utmärkelse bedömdt, och slutligen emedan känt är, att Licentiaten, Lagus först på sednaste tid egnat sin håg åt sagde Professionen tillhörande vetenskapsgrenar, så kan jag för min del icke tillerkänna honom rum å förslaget.

10

Licentiaten Liljenstrand, som redan en följd af år studerat Ekonomisk Rätt och Nationalekonomi, har ådagalagt detta genom ett antal utgifna såväl Akademiska disputationer som spridda afhandlingar. Af disputationerna hafva väl tvänne blifvit såsom specimen för Profession ogillade; men äfven dessa, öfver hvilkas värde såsom sjelfständiga vetenskapliga arbeten jag icke bör tillmäta mig något bedömande, vittna dock om studier och lärdom. Likaså ådagalägga de icke-akademiska afhandlingar af Licentiaten Liljenstrand, som äro mig bekanta, äfvensom hans senast utgifna specimen icke blott omfattande studier utan sjelfständig uppfattning äfven af de allmänna nationalekonomiska frågor, som i dem blifvit behandlade. Juridiska Fakulteten och Consistorium har också med utmärkelse bedömt sist återopade specimen. Härtill kommer, att Licentiaten Liljenstrand, såvidt känt är, med framgång offentligen föreläst öfver den ansökta Professionen tillhörande läroämnen. Det är på dessa anförda skäl, under tillagd förklaring likväl, att i Licentiatens utgifna skrifter större klarhet i uppfattning och framställning väl varit önskvärd, jag för min del anser mig böra uppföra honom å förslaget till den lediga professionen.

20

30

63 UTLÅTANDE I UNIVERSITETETS KONSISTORIUM 7.II 1857

HUA, Centralförvaltningens arkiv

Det är en känd och erkänd sak, att Universitetets Lectorer såsom språklärare äro af den studerande ungdomen föga anlitade, och hvar och en, som känner förhållandena, vet att i synnerhet för tyska språket en språklärare varit och är fullkomligt öfverflödig. Den enda väg derföre, på hvilken Lektorn i detta språk kan gagna, är den, att genom lärd tolkning af klassiska arbeten införa ungdomen i tyska litteraturen.

40

Utgående från denna åsigt, får jag i första rummet å förslaget uppföra Mag. Collan, hvars allmänna vetenskapliga insigter, förkärlek för den sköna litteraturen och poetiska talang i min tanke göra honom till detsamma framför sina medsökande berättigad, då härtill kommer, att hans profföreläsning var synnerligen utmärkt och han såväl genom aflagda prof och utgifna skrifter som företedt vittnesbörd intygat sig ega både teoretisk insigt och praktisk färdighet i språket.

50

Andra rummet å förslaget får jag tilldela Orgelnisten Lagi, som genom aflagda prof och den väl vitsordade skicklighet, hvarmed han förestått Tysk språkläraretjenst vid Kuopio Gymnasium, intygat sig ega insigt och färdighet i språket, en insigt, hvilken är mig särskildt känd genom de flera öfversättningar från Tyskan, han lemnat till det af

mig utgifna Litteraturbladet och hvars mångsidiga litterära bildning, kännedom af flera moderna språk och nationallitteraturer jag äfven är i tillfälle att intyga.

Collegiisekreteraren Philippei litterära insigter finner jag vitsordade af Universitetets, i S:t Petersburg för honom utfärdade diplom såsom filologie-kandidat. Hans profföreläsning vittnade äfven om mycken förtrolighet med Tyska litteraturen och en beröm värd förmåga att framställa och meddela åsigter öfver densamma. men då hans aflagda prof ådagalägger, att han saknar kunskap i Svenska språket och förmåga att på detsamma uttrycka sig, och detta, oaktadt hans öfverlägsna färdighet i Tyska språkets behandling, gör honom för den ansökta tjensten mindre lämplig, kan jag anse honom endast i tredje rummet böra till densamma föreslås.

Magister Maconis vetenskapliga insigter och litterära bildning bör jag icke ställa i fråga. Men då hans aflagda prof visa, att hans skriftspråk icke höjer sig öfver det vanliga Rysk-Tyska samtalsspråket och han såsom föreläsare visade sig vara serdeles olycklig, har jag på sådan grund ansett alla hans medsökande till tjensten böra honom föredragas.

20

64 J. V. SNELLMAN – F. C. RONEBERG 3.III 1857 SLSA, Borgåsamlingen

Helsingfors den 3 Mars 1857.

Älskvärda Goda Vän!

30 Skrif mig för all del ett par rader, af hvilka jag må se, att den af mig påklistrade allmänna titeln för Dina vackra stycken icke väckt ledsnad. Någon sådan titel måste finnas i »ynner»het för de gånger, då två stycken ingå i samma nummer af bladet. Detta besinnade jag så sent, att jag ej hann begära titeln af Författarinnan.

40 Detta bref är eljest ett affärsbref. Litteraturbladet är drygt att fylla, och de stycken, jag mottagit, torde icke komma att upptaga mera, än 2 1/2 ark. Nu kan jag, emedan öfversättningar fås för så mycket billigare, för originalartiklar beräkna väl 20 Rubel per ark. Jag öfversänder derföre med dagens post under rekommendation till professorskan sjelf 50 Rubel. Någon af gossarne hemma vid är väl så förlig, att han kan gå på posten med Mammans fullmakt och uttaga brefvet (»Fullmakt för min son &c. att på Postkontoret härstädes uttaga och qvittera ett till mig stäldt penningebref»). Datum – namn och sigill). Noggrannare liqvid få vi uppgöra vid årets slut.

Exemplar af Litteraturbladet följer äfven med posten. Ett exemplar för senaste år skall jag lämna till gossarne här.

På »Salik Sardar Khans maka» sätter jag ett uhyre värde och hoppas, att sådane bitar skola hjälpa upp Litteratur Bladets anseende.

50 Runeberg fick jag icke träffa vid genomresan till Åbo. Hoppas, det skall ske, då han kommer åter.

Hustrun beder ödmjukeligen helsa. Vi hafva Gud Våre Lof hittills haft en lyckligare vinter än fjolårets – friskt och sundt. Måtte lika lycka vederfaras Eder. Med tillgifven vänskap

J. V. S:n